רמות השבים
נוסד 1933

שנה טובה!

עלון הכפר

נוצר באמצעות AI

גיליון 163 - אוגוסט 2026

alon.ramot.hashavim@gmail.com

תושבות ותושבים יקרים,

לקראת בואה של השנה החדשה,
אני מבקש לאחל בשמי ובשם חברי הוועד ומובדיו
שנה של בריאות שלווה, שמחה ותקווה.

הלוואי שהשנה הקרובה תביא עמה בשורות טובות
ביטחון, שקט והצמחת משאלות הלב.

כראש הוועד המקומי, אני מודה לכם על האמון,
על שיתוף הפעולה
ועל תחושת השותפות

נמשיך לפעול יחד למען "ישוב חנוק, איכותי,
קהילתי וטוב לכולנו.

שלכם,
יורם קליינר

alon.ramot.hashavim@gmail.com

הוועד המקומי מתכבד להזמינכם כמיטב המסורת
לטקס פתיחת התערוכה ה- 11

בתים מבפנים:
הצצה אל חיי הבית בראשית הכפר

והרמת כוסית לשנה החדשה

ביום ו', 4 בספטמבר 2026, בשעה 17:00
ברחבת המזכירות ליד שביל התערוכות
כולם מוזמנים!

ארגז מצעים, שנות ה- 20-30 של המאה ה-20, אוסף משפחת ברליצהיימר

נשמח לראותכם,
צוות מרכז תיעוד ומורשת רמות השבים, ועד הכפר,
עמותת רמות השבים המתחדשת למען תושביה

alon.ramot.hashavim@gmail.com

ב"ה

זְמַנֵּי תְּפִלּוֹת חַגֵּי תִּשְׁרֵי תשפ"ז
בֵּית הַכְּנֶסֶת 'בֵּית שָׁלוֹם'
רָמוֹת הַשָּׁבִים

תושבים וידידים יקרים, לקראת ימי הרחמים והרצון הבאים עלינו לטובה, אנו נרגשים להזמינכם להצטרף אלינו לתפילות החגים בבית הכנסת רמות השבים. גם השנה, נתכנס כאיש אחד בלב אחד, לעורר רחמי שמיים, להתפלל לשנת טובה ולשמוע את קול השופר. התפילות יתקיימו באווירה מרוממת מכבדת ומסבירת פנים, המשלבת ניגונים מוכרים ושמחה של מצוה. בית הכנסת בכפר - הוא בית הכנסת שלכם! נשמח לראותכם עם המשפחה וההתברים ולהתעודד יחד. תפילות 'כל נדרי' ו'נעילה' ביום הכיפורים יערכו במגרש. בואו בשלום.

ערב ראש השנה, (יום שישי 11.9)

07:00 שחרית והתרת נדרים

18:30 הדלקת נרות, מנחה, וערבית לחג

יום א' של ר"ה (יום שבת 12.9)

7:30 תפילת שחרית

10:15 קידוש קל ותפילת מוסף

(אין תקיעת שופר בשבת)

18:15 תפילת מנחה

19:20 ערבית לחג

יום ב' של ר"ה (יום ראשון 13.9)

7:30 שחרית

10:15- קידוש קל ,מוסף ותקיעת שופר

18:30 מנחה

19:20 ערבית והבדלה

ערב יום כיפור (יום ראשון 20.9)

07:00- שחרית והתרת נדרים

13:30- מנחה

18:20 תחילת הצום

18:30 'כל נדרי' וערבית (במגרש)

יום כיפור (יום שני 21.9)

7:30 - שחרית

10:15 תפילת מוסף ו'יזכור' (משוער)

17:00 מנחה

18:00 תפילת נעילה במגרש

19:16 תקיעת שופר הבדלה וסיום הצום.

ערב חג סוכות (יום שישי 25.9)

18:15 הדלקת נרות, מנחה וערבית.

סוכות (יום שבת 26.9)

08:00 שחרית

10:30 קידוש בסוכה

18:00 מנחה

19:10- ערבית והבדלה

ערב שמחת תורה (יום שישי 2.10).

07:00- שחרית

18:00 כניסת החג, מנחה והקפות .

שמחת תורה (יום שבת 3.10)

8:00- שחרית, הקפות וקידוש

11:00 'יזכור' (משוער) ומוסף

17:45- מנחה

19:00- ערבית והבדלה

alon.ramot.hashavim@gmail.com

חינוך ברמות השבים

זהירות בדרכים – בקייטנת הגנים

אורלי אוריון ליור, בסגרת שרל"ה, מובילת הקייטנה של גני הילדים

במסגרת הפעילות החינוכית בקייטנה, זכינו השבוע לביקור מיוחד וחשוב: ה**שוטר הקהילתי**, הגיע והקדיש למעלה משעה של פעילות מרתקת וחווייתית בנושא בטיחות וזהירות בדרכים.

הפעילות הוקדשה במיוחד לילדי הגן והעולים לכיתה א', שעומדים להתחיל מציאות חדשה ולהגיע לבית הספר בהסעות.

כדי להמחיש את החוקים בצורה הטובה והמהנה ביותר, השוטר הביא עמו משטח הדמיה מורכב של כביש: עם מעברי חצייה, רמזורים ואפילו סימולציה מוחשית של נסיעה באוטובוס. הילדים תרגלו יחד איך יושבים ומתנהגים באופן בטוח ונאות בזמן הנסיעה בהסעה, איך יורדים ממנה נכון ואיך חוצים את הכביש בבטחה. כבר בתחילת המפגש עוררו המדים והציוד סקרנות רבה, כשרבים מהילדים תהו אם מדובר בחייל. השוטר הסביר בסבלנות על תפקידו, על המדים ועל האביזרים השונים שהוא נושא עמו.

תוך כדי התרגול והמשחק - שבו הילדים למדו גם על תפקידם החשוב של משמרות הבטיחות - הם הפגינו בקיאות, לצד כנות כובשת לב... חלק מהקטנים לא התאפקו ו"הלשינו" בחן על הרגלי הנהיגה של המבוגרים: על ישיבה על ברכי הנהג/ת או על שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה. זו תזכורת מצוינת לכולנו עד כמה הילדים רואים ומפנימים הכול!

בסיום המפגש, הומלץ לתלות ליד תחנות ההסעה בכפר, שלטים ברוח "חבק, נשק וסע" - כדי להבטיח פרידה בטוחה, נעימה וזורמת בבקרים.

תודה רבה **לשוטר הקהילתי, לשרל"ה ולצוותי הקייטנה** על מפגש מעשיר ואפילו מציל חיים.
הזדמנות להודות **לליהיא ריזמן,** אחראית ההסעות של הכפר.

שתהיה לילדינו דרך צלחה ובטוחה בשנת הלימודים הקרובה!

alon.ramot.hashavim@gmail.com

מוזיאון הלול – קול קורא

נוצר באמצעות AI

עם סיום הקמת המבנה של מוזיאון הלול, אנו משלימים את איסוף הפריטים ששימשו את הלולנים. חסרים לנו במיוחד כלי אוכל לאפרוחים ותנור נפט לחימום אומנת האפרוחים (הכיפה). נשמח לקבל פריטים אלה וכל פריט אחר ששימש בלולים המשפחתיים בעבר.

אנו מעוניינים גם במסמכים רלוונטיים כמו תעודות למשלוח ביצים והזמנת מספוא וכן לקבל לסריקה צילומים מהעבודה בלול.

לתרומת פריטים ולמידע נוסף יש להתקשר לתמר ישר 054-4431795.

בתודה מראש,
צוות הארכיון

ברכות

- מזל טוב לענת קבילי להולדת הנכדה רני, בת לדניאל קבילי-הלפרין ושגיא הלפרין.
- מזל טוב לרונית וניר נבו להולדת הנכדה גילי, בת לעדי ואסף נבו.
- מזל טוב ליונה ברליצהיימר ולרונית ויגאל צבעוני, לנשואי הנכד/הבן גלעד עם בח"ל ימנה.
- מזל טוב נוסף ליונה ברליצהיימר וכן לגלית וניר קלקשטיין, לנשואי הנכדה/הבת בר עם בח"ל דביר שכטר.
- מזל טוב להדס ואבי אביסדריס ולרעות ועידן גור, להולדת הנכד/הבן רני.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

חדשות מהקומונה

הקומונה- תמר, רומי, כלי, אורי ואורי

שלום לכולם,
סוף אוגוסט הגיע וזה הזמן שלנו לסכם אבל גם להיפרד מכם 💔
החודש סיימנו את תפקידנו כגרעינרים וגרעינריות בקומונת רמות השבים השלישית ואנחנו מעבירים את השרביט בגאווה לקומונה הבאה שנכנסה ממש לפני שבוע לתפקיד.

בחודשיים האחרונים היינו בקורס המד"צים, הדרכנו חניכים משכבה ט' מכל סניפי התנועה בארץ והייתה לנו חוויה מדהימה, משמעותית ואינטנסיבית מאוד.

אחרי הקורס חזרנו לכמה ימים כמעט אחרונים בקומונה.
נפרדנו מהוועד בארוחה טעימה ומרגשת וגם עם תמי האחראית על הארכיון עשינו סיכום והסקת מסקנות חדשות לקראת השנה הבאה, בנוגע לעבודת הקומונה עם צוות הארכיון של הכפר.

היה לנו גם מחנה קיץ!! מחנה מוצלח ואינטנסיבי, החניכים עבדו קשה והרימו מבנים מרשימים ותפאורה מדהימה. נהנינו מאוד לראות את העשייה וההשקעה שלהם!!

אחרי המחנה חזרנו לקומונה לסגירות אחרונות, והקומונה הרביעית והחדשה הגיעו ליומיים של חפיפה בכפר.
הם הכירו את הכפר ואת שכב"ג הלול, ביקרו לראשונה בחווה החקלאית שהקומונה מתנדבת בה כבר ארבע שנים והכירו את הצוות ואת המקום, ביקרו לראשונה גם בסניפים, כל אחד בסניף שלו, והתחילו היכרות ראשונית ומרגשת.

מאחלים לקומונה החדשה - לאביתר, איה, שחר, איתמר והדס - המון בהצלחה!!
אוהבים וסומכים עליכם.

ועכשיו זה הזמן לכמה מילים לסיכום..
הייתה לנו שנה מדהימה בכפר, זכינו להכיר נערים מופלאים, משפחות מקסימות וילדים מדהימים שנכנסו לנו עמוק עמוק ללב.
זכינו להיות חלק מקהילת רמות השבים לשנה הזאת, תודה שקיבלתם אותנו בזרועות פתוחות ובלב אוהב, דאגתם לנו ואפשרתם לנו לעשות כאן את השנה הכי טובה שיש!!

תודה על הכל!! אוהבים לתמיד וכבר מתגעגעים,
קומונת רמות השבים השלישית

alon.ramot.hashavim@gmail.com

עדכון נוער

ארז שוב אברהם, רכז הנוער

אז מה היה לנו החודש בפעילות התנועתית?

חודש אוגוסט היה בסימן פרידות וסיכום של שנת הפעילות האחרונה, והיערכות לשנת הפעילות הקרובה שתתחיל בספטמבר.

<u>קליטת הקומונה החדשה</u>

במהלך החודש קלטנו בהתרגשות רבה את הקומונה החדשה שתלווה את סניף הלול ואת הקהילה בכפר בשנה הקרובה. הקומונה נפגשה עם השכבה הבוגרת לפעולת היכרות כיפית ומרגשת. בנוסף, הגרעינרים עברו במהלך החודש מספר הכשרות מקצועיות שיעזרו להכין אותם בצורה הטובה ביותר לתפקיד הגרעינר. להלן שיבוצי הסניפים שעליהם אחראי כל גרעינר בקומונה:

1. **איה סורדו - ניר אליהו וגבעת חן**
2. **הדס ברק - חרות**
3. **שחר אדרי - שדה ורבורג**
4. **אביתר לוי - רמות השבים**
5. **איתמר מורד - גן חיים וצופית**

נרצה להודות שוב לקומונה היוצאת! אנחנו מודים לכם על שנה של עשייה, התנדבות ונתינה. בהצלחה בהמשך הדרך!

<u>מחנה קיץ</u>

לאחר מספר חודשים של הכנות, מפגשי צוותים מובילים וחניכים מסניפים שונים בכל רחבי הארץ - החודש הסתיים מחנה הקיץ שהתקיים השנה בנאות קדומים.
המחנה עסק באירועים מכוננים שעיצבו את החברה הישראלית ומדינת ישראל משנות ה-20 של המאה הקודמת ועד שנות ה-2000, דרך עשייה של תוצרים משמעותיים במחנאות, בחדרי נושא ובקיימות, תוך יצירת אווירה משוגעת לאורך כל ימי המחנה.

זו הזדמנות להודות ולפרגן למעגלים השונים השותפים למחנה - לגרעין אחים 37 שהובילו את המחנה בתפקידים השונים ולגרעין אחים 38 שהגיעו ועזרו בתפעול המחנה - בכך עברו הכשרה נוספת לקראת השנה הקרובה. תודה מיוחדת להורים המבשלים שהגיעו לעזור במחנה בהתנדבות.

התודה הגדולה ביותר היא לחניכי וחניכות השכב"ג שעמלו רבות על המחנה בשלושת החודשים האחרונים, החל מהשתלמות צוותים מובילים, דרך אירוח השכב"ג והלילות הלבנים ובעבודה העצומה בסניפים על המחנה.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

<u>חשיפת שיבוצים וכניסת צוות</u>

במהלך החודש קלטנו לשכבה הבוגרת את מסיימי ח', שמעבשיו יהיו חלק בלתי נפרד מהלול ומהעשייה התנועתית. נאחל להם בהצלחה בתפקידם החדש ומלא האחריות כשכבה בוגרת בסניף.

בנוסף, כלל חברי השכב"ג קיבלו בהתרגשות רבה את תפקידי ההדרכה והפעילים שימלאו בשנה הקרובה. הלול ערוך ומוכן לעוד שנה של פעילות חינוכית והתנדבותית, תודה לכל מי שבוחר להמשיך לקחת חלק.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

חדשות ועדכונים מ הבריכה

מעת לעת

תושבים יקרים שלום רב,

החופש הגדול עומד לקראת סיומו וגם הנופשים בחו"ל שבים הביתה לקראת תחילת שנת הלימודים החדשה.

החמסינים של יולי ואוגוסט עדיין כאן ויש להניח שילוו אותנו גם במהלך חודש ספטמבר עמוס החגים, שהוא גם האחרון לעונת הרחצה הנוכחית.

ביום רביעי השבוע בשעות אחה"צ יתקיים המפגש המסורתי של הילדים שלנו העולים לכתה א' ובני משפחותיהם, שכולל רחצה בבריכה, גם למי שאינם מנויים, אירוח וכיבוד על הדשא, ברכות ומתנות. בהצלחה לכולם.

בשבת 9.9, יתקיים יום הים המסורתי לקראת סיום העונה
במתכונת משודרגת
אתם מוזמנים להתכונן ולשריין את התאריך.

חלקכם בוודאי שמתם לב שנולדה השנה **מיגונית חדשה** בסמוך לכניסה לבריכה, בזכות שת"פ של הוועד והמועצה האזורית, בתקווה גדולה שלא ניאלץ לעשות בה שימוש.

מזכירים לכם ש**באתר היישוב** יש לשונית של בריכת השחייה, שם ניתן להתעדכן בפרטים. כמו כן, אנחנו שמחים לעדכן שהאפשרות שניתנה לתושבים להזמין מקום לשבתות דרך האתר, ללא צורך להתקשר לבריכה, נחלה הצלחה רבה ושדרגה את התהליך.

תודה לערן נדל והצוות שאיתו שעובדים ללא לאות, להקל ולשדרג את החיים כאן בכפר מבחינה דיגיטלית.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

במהלך העונה אירעו בבריכה לא מעט מקרים שבהם ילדים צעירים, מתחת לגיל 8, הסתובבו ללא השגחת הורים או מבוגרים אחראים אחרים והצוות נאלץ להתריע ולטפל במצבי סיכון שונים. המצילים המקצועיים והאחראיים נאלצים להכריז ולבקש פעמים רבות את תשומת הלב של המתרחצים לקיים את הוראות הבטיחות המחמירות, כדי שלא יתרחש חס וחלילה אסון שכולם יצטערו עליו בדיעבד.

מציבור המתרחצים נדרשת סבלנות וסובלנות כלפי התרעות הכריזה והמגע הפיזי
המתבקש לעתים למניעת מצבים מסכני חיים,
וכמובן להישמע לכללי הבטיחות ולהוראות המצילים והנהלת הבריכה.
כאן המקום להדגיש כי הנוכחות של המצילים בבריכה
איננה תחליף לאחריות ההורים על ילדיהם.

תודה לכל אנשי צוות הבריכה בראשותם של משה יעקובי ומיכאל וייסמן ולצוות המזנון בניהולו של נעם דואני, על הפעילות היומיומית שמבטיחה בילוי נעים בבריכה.

לכל ילדי הכפר מגיל 0 עד י"ב שמתחילים ב- 9.7 את לימודיהם
בגנים ובבתי הספר,
מאחלים שנת לימודים טובה ומוצלחת

מוזמנים להמשיך לבוא ולבלות בפנינת הכפר שלנו, המיוחדת במינה.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

הפינה הקטנה על הספר

בעיני קין

בכל שנה בקיץ יש לנו מנהג שכזה לעלות לבירה לשאוף מניחוחות העיר הזאת שאנחנו כל כך אוהבים. לפעמים מתחילים בבוקר מוקדם כדי להימנע מהפקק בכניסה לעיר. משלבים מוזיאון עם טיול. ניגוב חומוס עם קונצרט. מסיימים מאוחר מאוד לתוך הלילה הצונן של העיר, שמחייב התעטפות ברדיד או סודר קל.

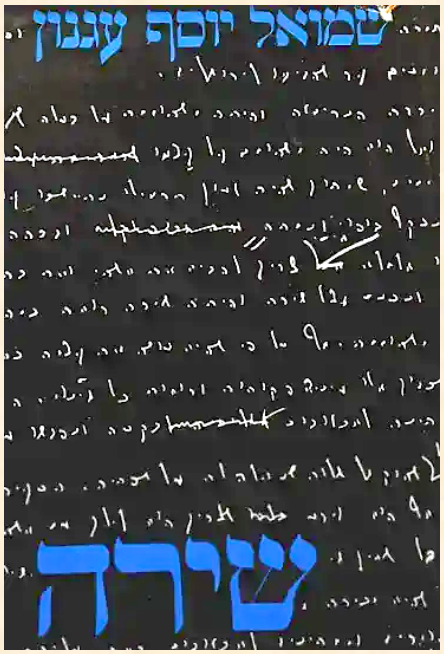

לפני שנים נסענו לעיר האהובה. בבוקר סיירנו במוזיאון ישראל. בצוהרי היום עת החום העיק צעדנו במעיין השילוח המצנן ולפנות ערב פנינו לבית ש"י עגנון לסיור מרתק, שבסיומו צפינו בקטעים מתוך ספריו המומחזים בידי שחקנית מוכשרת ומופלאה, ששמה נשכח ממני בינתיים, אך הרצון לקרוא בכתביו של עגנון, שהפעם האחרונה שקראתי את 'תהילה' היה לקראת הבגרות, חזר ובגדול. כך כשראיתי את הספר 'שירה' בספרייה הקטנה לקחתי אותו מיד איתי.

אני קוראת מהר אבל הספר הזה שונה. הוא אינו מאפשר קריאה מהירה. אינו נכנע לתכתיבי הזמן. הוא ממתן כל צורך לרוץ קדימה. הכתיבה, בניית המשפטים וכמובן השימוש במילים, בהטיות, בהרכבה מושכלת של המשפט. תענוג אמיתי. אני ממש מצליחה לטעום את המילים. לגלגל אותן בין הלשון לחך. לנעוץ שיניים במילים עסיסיות במיוחד ולתת למיץ המתוק לזלוג החוצה מצדי פי כדי ששוב אשרבב את קצה לשוני ואיהנה מהטעם הנהדר. הקריאה ברומן 'שירה' דומה ללגימת יין אדום ששכב במרתפים שנים רבות.

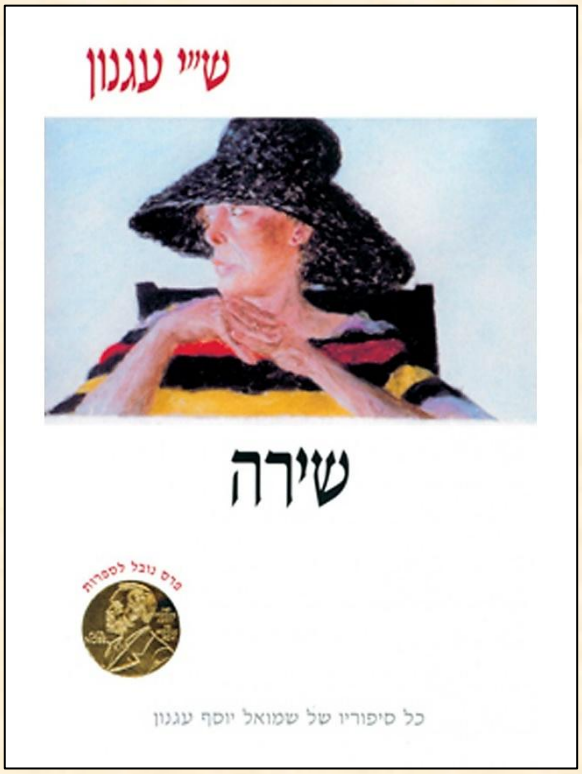

אבל מפעם לפעם קשה היה לי לקרוא את הספר. אחרי שליש ממנו העלילות מתפצלות והדמויות השונות מקבלות במה, לפעמים נרחבת ולעיתים נרחבת מדי, חוט העלילה המרכזי, אם יש דבר כזה בכלל, נעלם בתוך סבך החוטים של עלילות המשנה ודמויות המשנה. אבל עדיין הקסם בקריאת הספר הזה לא מתפוגג.

עניינו של הספר הזה אינו בעלילה דווקא. היא קיימת אי שם בין השורות והמילים, בין הפרקים וחלקי הספר השונים. הספר הוא שירת הלל לשפה העברית ולאומן אשר משתמש בה בדרכו הכל כך מיוחדת. הספר שכב לו ליד מיטתי ומפעם לפעם פתחתי וצללתי בין דפיו. בין לבין כבר הספקתי לקרוא עוד הרבה ספרים. ואט אט סיימתי את קריאתו.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

כעבור מספר חודשים התאספה משפחתי המורחבת לחגוג את הולדתו של נכד נוסף, שבא בבריתו של אברהם אבינו כבר לפני מספר חודשים בפני פורום מצומצם, אולם לא זכה עדיין להכיר את כל בני משפחתו הגדולה והמפוארת. נפגשנו בין בוקר לצוהריים למסיבה בבית ש"י עגנון, שכללה שוב סיור בבית, תקרובת קלה ושאיפות עמוקות מניחוחו של תינוק ירושלמי חדש שבא למשפחה ושימח את כולנו. התינוק הוא כבר נער מתבגר.

גם השבוע עלינו לירושלים לשמוע קונצרט של ויואלדי על המרפסת של ימין משה מתחת לטחנת הקמח ואל מול העיר העתיקה ומדבר יהודה. השמש השוקעת צבעה את הכול בכתום ואדום ועם הצלילים הראשונים של 'ארבע העונות' החלה לנשב רוח נפלאה. אשר אמרתי, אוהבת אני את ירושלים וכל הזדמנות לעלות אליה, להיכנס בשעריה, ליהנות מזיוה ולהתרגש כל פעם מחדש במיוחד, רגע אחד קטן לפני שנכנסת שנה חדשה.

שנה טובה לכולכם

alon.ramot.hashavim@gmail.com

מה חדש בספרייה הקטנה

בלנית קיץ

הספריות הקטנות בִּשְׁמָן הן קטנות אבל בראש ובראשונה הן תחנות ההסעה של ילדי הכפר. הקיץ הוא שיא בבמויות הספרים שמונחות לאו דווקא על המדפים. השיא השני הוא פסח. הדבר טוב שלעצמו כיוון שהעושר והשפע של הספרים משמח הרבה א-נשים.

אבל, ויש אבל גדול, **יש ספרים שמקומם לא בספריות הקטנות** אלא במכלי המחזור עם כל הצער שבדבר. כולנו ובמיוחד אוהבי ספר חוננו שצריך לכבד ספרים, לא לקפל בראשם אזני חמור, לא לכתוב ולא לקשקש בתוך הספר ובוודאי לא להשליך אותם. עד היום אני עשיתי את עבודת המיון וההעברה למכלי המחזור. מהיום - אתם.

מתוך הניסיון שלי הספרים שהכי הרבה נלקחים הם ספרי פרוזה וספרי ילדים בכל השפות. מה לא להביא כי לא נלקח ואני צריכה לשנע למכלי המחזור:

1. לא להביא אנציקלופדיות מכל המינים והסוגים במיוחד לא אנציקלופדיה עברית. אני יודעת עד כמה עמלו הוריכם כדי לרכוש אותה ועד כמה כל כרך נוסף שהגיע הביתה שימח את כולם.
2. גם לא מילונים בכל גודל ובכל השפות וגם לא מילוני כיס.
3. במיוחד לא להביא ירחונים / שבועונים שאספתם במשך שנים והם נהדרים ויפים ויש להם צילומים מקסימים.
4. ספרים ישנים, מרופטים, שחסרה להם הכריכה או מנותקת מהספר פשוט לא להביא.
5. ספרי לימוד, חוברות לימוד, בין אם הם חדשים לגמרי ובמיוחד אם כתבו בהם, לא להביא. להעביר למחזור.
6. עבודות תואר ראשון, תואר שני ואפילו דוקטורט – לצערי זה לא מעניין אף אחד לא בעברית ולא בשפות אחרות.
7. למדתם באוניברסיטה, רכשתם ספרים בה-מון כסף. תחפשו א-נשים שלומדים עכשיו ותעניקו להם את הספרייה המקצועית שלכם. הם ייצאו נשכרים והספריות הקטנות גם כן.
8. ספסלי התחנות נועדו לתלמידים. הספרים יונחו אך ורק על המדפים המיועדים לכך. הגעתם ואין מקום אל תניחו ספרים גם לא מעל הספרים שנמצאים על המדף פן יקרוס.
9. וכן אל תשאירו ספרי תנ"ך או כל ספרי קודש על הספסלים. זה לא מכבד אותם ואף אחד לא אוסף אותם לביתו.
10. הספריות הקטנות אינן מקום למסירת משחקים, צעצועים ובמיוחד לא פריטי לבוש. ב'ביגודית' של ויצ"ו ברחוב הבנים ישמחו לקבל את כל אלה.
11. ספרי טיולים ומפות – לא להשאיר – א-נשים מטיילים היום בעולם וכל המידע מצוי בטלפון הנייד שלהם, השאר טסים לטיולים מאורגנים.
12. אל תביאו ספרים שהיו ארוזים תקופה ארוכה מאוד במחסן, במרתף או בעליית הגג. תעבירו את הארגזים בשלמותם למחזור.

הספרים שנמצאים על המדפים וצמודים זה לזה נשמרים כך הרבה יותר טוב מספרים מפוזרים. בחום ובשמש הכריכות מתעגלות ובגשם הם נרטבים ומעלים עובש.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

אני אוהבת מאוד ספרים, אוהבת את הספריות הקטנות ואני עושה הכול כדי שמי מכם שמגיע לבקר בהן ימצא אותן מסודרות ונאות. בימים אלה הוועד משדרג את המדפים ויהיה לי קל יותר לנהל אותן. אשמח אם בין ביקור אחד שלי לביקור שני תהיו אתם לי לעזר לשמירת הספריות הקטנות.

שנה טובה
מלאה בספרים נפלאים
ובבשורות טובות

וכמו תמיד אתם יכולים לכתוב לי במייל
Cakanit.cain@gmail.com
או בווטסאפ 054-630-2336

ספריית כלבים
קח מקל
השאר מקל
אין צורך להשאיר את כל הגזם.

רולטת זִקּוּקִים - ספר שירים II

יוסי קוריקין

מַשָּׁבִים

זֶה הָיָה מַשָּׁב שֶׁל רוּחַ
קָצָר כַּזֶּה שֶׁל יוֹם חַג שֶׁרַבִּי
חַם לַח חוֹנֵק

עָצַרְתִּי אֶת הַנְּשִׁימָה
הִמְתַּנְתִּי שֶׁזֶּה יַעֲבֹר
אֲבָל הוּא לֹא

מֵאָז הַכֹּל מַהְבִּיל
אֵין יוֹתֵר אֲוִיר
אֲפִלּוּ לֹא מַשָּׁבִים חֲטוּפִים

חֶלְקִיקֵי זְמַן

אַתָּה גָּנַב
שֶׁל רְגָעִים קְסוּמִים
אַתְּ אוֹמֶרֶת

יֵשׁ חֶלְקִיקֵי זְמַן קְטַנִּים
שֶׁבָּהֶם הָאוֹר בּוֹהֵק
גַּם כְּשֶׁהָעֵינַיִם סְגוּרוֹת
וְאַף מִלָּה לֹא נֶאֱמֶרֶת
גּוּף לְגוּף

אַתָּה גָּנַב
שֶׁל רְגָעִים קְסוּמִים
אַתְּ אוֹמֶרֶת

alon.ramot.hashavim@gmail.com

א'יְנְגֶה

בְּדֶרֶךְ כְּלָל זֹאת מִטָּה מִתְקַפֶּלֶת
עִם חֲרִיר מְרֻפָּד מְיֻחָד לַפָּנִים
א'יְנְגֶה לָשָׂה אוֹתִי בְּמִבְטָא גֶּרְמָנִי כָּבֵד
בָּצֵק שֶׁל צַלָּקוֹת
הַנֶּפֶשׁ מִתְנַתֶּקֶת
מְרַחֶפֶת לָהּ מִלְמַעְלָה
מִתְבּוֹנֶנֶת בְּרַחֲמִים
עַל הַגּוּף הַמְיֻסָּר

וּבְדוֹמֶה לִפְנֵי הַיְרֵחַ
שָׁזוּר הוּא בְּזִכְרוֹנוֹת הַדֶּרֶךְ
שְׁבָרִים, חֲתָכִים, כוויות
מְשַׁלֵּם אֶת עִקַּר מְחִיר
הַתְּמָרַת הַחֲלוֹמוֹת בֶּחָוָיוֹת

זֹאת לְיַד הַפָּתַח
הַחֶלְיָה הַסְּדוּקָה
הָאֶצְבַּע הָעֲקֻמָּה
וְהַשַּׁעֲרָה הָאֲפָרָה
כֻּלָּן הִצְטָרְפוּ
לַמַּסָּע הַמֻּפְלָא
וְכֻלָּן מוֹפִיעוֹת בַּמִּחִירוֹן

אֶצְבָּעוֹת חַדּוֹת לָהּ לְא'יְנְגֶה
חוֹדְרוֹת אֶת הָעוֹר
וְנוֹגְעוֹת בַּנְּשָׁמָה
תִּנְשֹׁם לְתוֹךְ הַכְּאֵב הִיא מַנְחָה
וּמְשׁוּם מָה הוּא מוֹפִיעַ
בִּדְמוּת זְקוּקֵי דִינוּר

בִּנְקֻדּוֹת שְׁחוֹרוֹת וַאֲדֻמּוֹת
וּצְבָעִים מְרוּחִים

וככה מִמְּעוֹף הַהִתְבּוֹנְנוּת הָעַצְמִית
חֶשְׁבּוֹן הַנֶּפֶשׁ לֹא מַרְפֵּה
וְלָרָעָב הֶעָצוּם הַזֶּה לִכְלוּם
מִתְוַסְּפוֹת רִגְשׁוֹת אַשְׁמָה
לְמַצָּבָהּ הָרָעוּעַ שֶׁל הַשִּׁלְדָּה

א'יְנְגֶה לוֹחֶשֶׁת מַשֶּׁהוּ
בְּמַבָּט עָצוּב
שֶׁמִּשְׁתַּלֵּב נִפְלָא
בַּמַּנְגִּינָה הַהוֹדִית שֶׁבָּרֶקַע
וְהַסָּדִין הַמְּשֻׁמָּן שחבר לוֹ יַחְדָּיו

נוֹחֵת בַּחֲזָרָה לְתוֹךְ הַגּוּף
וּמַבְטִיחַ
שֶׁמֵּהַשָּׁבוּעַ הַבָּא
אֶתְיַחֵס אֵלָיו יוֹתֵר יָפֶה
כְּשֶׁבָּרֶקַע מִתְנַגֵּן לוֹ הַמִּשְׁפָּט
"אֲנִי יָכוֹל לְהַפְסִיק מָתַי שֶׁאֲנִי רוֹצֶה"
עַל לַחַן שֶׁל נַרְקוֹמָן מִתַּחֲנָה מֶרְכָּזִית

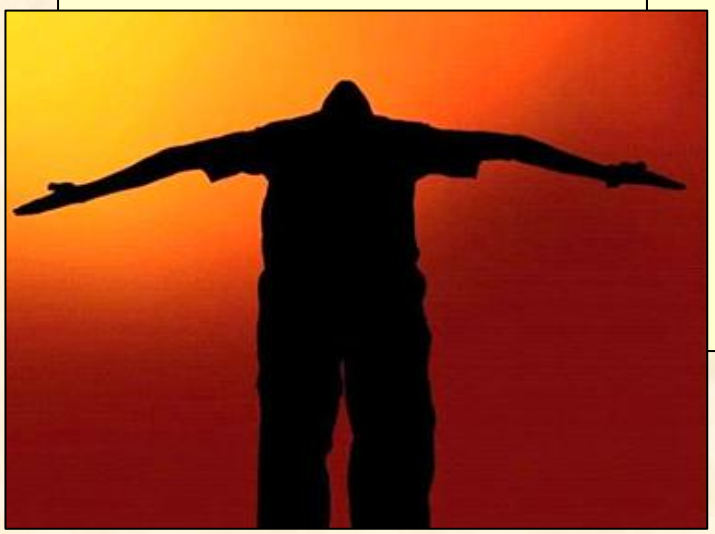

alon.ramot.hashavim@gmail.com

סוף העולם ימינה

אופיר אדלמן

בבוקר שבת אחד, לקראת סוף החופש הגדול של קיץ 65', יצאנו כמה חברים מהשיכון למסע האופניים הראשון של ממש.

לא עוד סיבובים בשכונה. הפעם משהו שנשמע גדול וקצת מפחיד לילדים - לנסוע רחוק, אל מעבר למקומות המוכרים.

ביום שישי בצוהריים התאספנו בשדה ליד כפר המכביה. ברגע האחרון הצטרף יורם מכיתה ה', שהיה היחיד עם אופניים עם הילוכים, והוא מיד נעשה המפקד.

שימַנו שרשראות, ניפחנו גלגלים ובדקנו שכל הסילקים בסדר.

לי היה פנצ'ר אז הלכתי עם ירמי והאופניים ברגל למפדה, ללופט, ששם את הפנימית במים ומצא את החור.

הוא הדביק מדבקה מיוחדת וכששאלתי כמה זה עולה הוא אמר שהכול בסדר ושבת שלום.

חזרנו דרך מרדכי וקנינו גזוז עם טעמים.

כולם חיכו לנו ולחצו על הגלגל שהיה מנופח ממש חזק..

" מחר בתשע ליד העץ", הודיע יורם.

"ובשחוזרים, סיכום ותכנון המסע הבא".

ידעתי שהוא כבר היה בצופים. הוא גם די השוויץ בזה, וחשבתי שבטח לימדו אותו שם איך לפקד.

"ואם יהיה מאוחר?" שאל דדי.

"אין דבר כזה מאוחר", ענה יורם. "למדתי את זה בצופים".

אני לא הבנתי, מה זאת אומרת, אבל לא שאלתי.

מיכל אמרה שהיא תביא יוד ופלסטרים, בטח מישהו ייפול ויקבל פצע.

יורם הנהן ואמר שתביא גם תחבושת אם יש.

יצאנו אל כבישי הבוקר השקטים. רכבנו דרך רמת חן והשדות שמסביב, לפעמים בטור כמו מגלי יבשות ולפעמים מתפזרים. לא דיברנו הרבה, אבל היינו יחד. עצרנו לקטוף סברסים, נדקרנו והמשכנו.

כעבור כמה זמן ראינו צב גדול חוצה לאט את השביל. עצרנו, הקפנו אותו וכולם התכופפו ללטף את השריון שלו.

התחלנו לנחש בן כמה הוא יכול להיות.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

ירמי אמר שיש צבים שחיים יותר ממאה שנה ואפשר לדעת את הגיל לפי הטבעות שעל השריון.

איזה כיף היה להיות חבר של ירמי. הוא תמיד לימד אותנו דברים חדשים. אמא שלי נהגה להגיד שהוא חכם כמו אנציקלופדיה.

יורם רצה שניקח אותו לשיכון, אבל לא היה לנו מקום לשאת אותו. ירמי הניח על ידו בעדינות עליו והמשכנו לרכוב, והוא הוציא את הראש שלו והמשיך ללכת.

אני חשבתי שמזל שלא לקחנו אותו, כי ההורים שלו בטח היו מחפשים אותו ולא מוצאים.

פתאום נעלמו כל הבתים. נסענו בשביל צר בין שדות זרועי פרחים. ההרגשה שאנחנו כל כך רחוקים מהבית, בלי אף מבוגר בסביבה, הייתה מיוחדת. קודם קצת מתח ופחד, ואחר כך בעיקר גאווה.

אחרי כשעתיים הגענו לצומת, המשכנו ברחוב שעלה וירד ובסוף שלו פנינו ימינה. בצד הכביש, על יד עץ אקליפטוס גבוה, עמד שיח ענקי, ובתוכו חלל מוצל וקצת אפל, כמו מערה קטנה.

התיישבנו שם להפסקה והרגשנו שגילינו מקום סודי, כזה שלא מופיע בשום מפה.

יורם הראה לנו אולר משווייץ, עם המון להבים, וכולנו קינאנו בו. הוא חרט על העץ את השם שלו.

"למה את מקלקל את העץ?" שאלה מיכל.

הוא ענה שכבה ידעו תמיד שהוא היה שם, ואני חשבתי איך זה יכול להיות שידעו שזה הוא, כי יש הרבה ילדים עם השם שלו והוא לא כתב את שם המשפחה שלו.

אחרי כמה שנים עקרו את העץ הזה.

היינו בטוחים שאף אחד מהשיכון לא הגיע למקום הזה וגם החלטנו לא לגלות עליו.

יורם הציע שנשבע בשבועות צופים שלא נגלה. אמרתי לו שאנחנו עוד לא בצופים והוא אמר שזה לא משנה. אז נשבענו עם האצבעות.

המשכנו לדבר על כל מיני דברים ופתאום שמנו לב שמתחיל להיות קצת ערב.

קמנו מהר.

"אתה זוכר את הדרך חזרה?" שאלה מיכל.

"לא בטוח", מלמל יורם.

"סעו אחריי", אמרה פתאום יערה שתמיד הייתה ביישנית.

חזרנו לשיכון אחרי שעה ארוכה. יערה הובילה, ויורם השתרך מאחור. כשהגענו לעץ הוא נעלם בלי לומר שלום.

"איזה מין מנהיג זה", חשבתי.

היו כמה הורים שחיכו ברחוב ביחד ושאלו למה חזרנו כל כך מאוחר, ואמא אחת אמרה שהיא כבר תעשה לאמא של יורם סקנדל.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

בבית שאל אותי אבי לאן נסענו.

"למערת מחבוא סודית, רחוקה," אמרתי.

"איפה זה?"

"אחרי רמת חן, בכל מיני כיוונים. זה רחוק."

כעבור כמה ימים, אבי הציע לי להצטרף אליו לנסיעה לקריה. נסענו בג'יפ בנתיב חדש שנפתח בכביש אלוף שדה.

אחרי פחות משתי דקות הגענו לצומת.

הבטתי ולא האמנתי.

הנה השיח.

והנה המערה.

גם היום, מי שייסע בכביש אלוף שדה מערבה, לכיוון תל אביב, יוכל לראות בפינת רזיאל את שיח הפרא העבות ההוא, לפחות עד שעבודות הקו הסגול יגיעו גם אליו.

אני עדיין רואה שם את המערה.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

צילום מן העבר

לקראת תחילת שנת הלימודים החלטנו להציג את תמונתה של רחל תאודור זמן קצר לאחר כניסתה לכיתה א' לפני תשעים שנים!

רחל תאודור (שטיינהרדט),
אוקטובר 1936, צלם לא ידוע,
אוסף המשפחה

רחל, כיום בת 96, בתם הבכורה של פרנץ ואדית שטיינהרדט ממייסדי הכפר, גדלה ברמות השבים והתגוררה כאן גם בבגרותה. כמו מרבית ילדי הכפר היא למדה בבית הספר היסודי לילדי עובדים ע"ש אהרונוביץ בכפר מל"ל.

באותן שנים הילדים נשאו על גבם את הילקוט שהיה עשוי מעור. צורתו הייתה מלבנית, ובניגוד לילקוטי הבד הקלים שהופיעו בשנות השבעים, הוא היה קשיח ולא כלל גב אורתופדי. המכסה העליון נסגר בעזרת רצועות עור או אבזמים ולא ברוכסנים כמקובל היום. עמידותו הייתה יחסית גבוהה והיו משפחות שבהן התיקים עברו בירושה מהאחים הגדולים לצעירים יותר.

אנו מזמינים תושבים ותיקים, בני הכפר ובאלה שהגיעו לכאן בבגרותם, לשתף אותנו בזכרונות מהילקוט שנשאו לבית הספר, ומפריטים נוספים כמו קלמר ותיק אוכל ששימשו אותם בעבר. נשמח לקבל תמונות שלכם ושל הפריטים ולהרחיב את מאגר המידע בארכיון הישוב.

בהיעדר תמונה של ילקוט עור מפעם בארכיון, להלן תמונה של ילקוט ישן מאתר האינטרנט 'המגזין של סבא וסבתא'.

דוגמה לילקוט ישן מעור

צוות הארכיון מאחל שנת לימודים פוריה ומוצלחת לכל ילדי הכפר!

ערכה: תמר ישר

alon.ramot.hashavim@gmail.com

נעים להיזכר

חוה לייבטונג ז"ל, ציירת ופסלת חובבת

חוה לייבטונג (שטקלמכר) הגיעה לרמות השבים כנערה וחזרה להתגורר כאן בשנת 1968 עם בעלה אברהם בבית ברחוב הברושים (לשעבר בית לסר). בכתבות קודמות שפורסמו ב'עלון הכפר' על אומנים, הוצגו כאלה המתגוררים ופועלים בקרבנו. הפעם בחרנו להציג אומנית שכבר אינה איתנו, במלאת עשור לפטירתה.

חוה, בתם של זיגפריד ואויגניה שטקלמכר, נולדה בנירנברג, גרמניה, בשנת 1920 כאחות צעירה לשלמה. אביה היה פסיכיאטר ואימה רופאת ילדים. היא עלתה לארץ עם הוריה בספטמבר 1933, זמן קצר לאחר אחיה שלמה. לאומנות היא נחשפה עוד בהיותה בגרמניה בביקורים עם הוריה במוזיאונים בעיר בסופי שבוע. תרצה פרנס, הבת הבכורה, מספרת שמגיל צעיר אימה אהבה לקרוא ולנגן בפסנתר וחלילית.

בשנה הראשונה שלאחר העלייה, המשפחה התגוררה בתל אביב וחוה השתלבה בבית ספר לילדות עולות בעיר. בשנת 1934 המשפחה עברה לרמות השבים ובנתה את ביתה ברחוב האלונים, בסמוך למשפחת שטיינהרדט, חבריהם הקרובים עוד מגרמניה שאיתם גם עלו לארץ.

בתום הלימודים בתל אביב והמעבר לרמות השבים ובלחץ ההורים שתשלים את השכלתה, חוה בחרה את תחומי הלימוד שעניינו אותה, היסטוריה, תנ"ך, ידיעת הארץ, נגינה בפסנתר ואומנות. וכך כתבה בספרה האוטוביוגרפי 'לנצור בלב חיים': "*אבל הדובדבן שבתוכנית הלימודים, הדבר שגרם לי להתרגשות ולציפייה מידי שבוע, היו לימודי האומנות. פעם בשבוע הצטרפתי אל אבי בנסיעתו למרפאה בתל אביב, שלא הרחק משם שכן ביתה של טרודה חיים – שהייתה פסלת נפלאה, מיד עם הגיענו הייתי רצה אל הסטודיו ונושמת לתוכי את ריח החומר והצבעים – את ריח היצירה. עזרתי לה ביציקות הפסלים ובה בעת שוחחנו על אמנות. טרודה הציגה בפני ספרי אמנות, נתנה בידי כלים ללמידה ולקחה אותי למוזיאון שברחוב רוטשילד – ואני הייתי על גג העולם. כשחזרתי לסטודיו לאחר הפסקת צוהריים, טרודה עברה איתי על יסודות הציור. לעיתים אף הגיע בערב דוגמן שישב בפנינו ואני הייתי מיישמת את מה שלמדתי. יום מלא וממלא היה היום שלי במחיצתה של טרודה...*"

הכנרת, תבליט חמר

ציור באדום, גירי שמן על בד

alon.ramot.hashavim@gmail.com

לאחר שנה זו חוה הצטרפה לאחיה שלמה שטקלמכר בבית הספר החקלאי בבן שמן, בתנאי פנימייה.

בסיום הלימודים יצאה עם חבריה להכשרה בקבוצת גבע ושובצה לעבוד במכבסה. בספרה כתבה: "*כבר ידעתי שהכובסת שעובדת שם היא אישה (ייקית) קשה, היא לא דיברה עברית... היא עבדה במכבסה לבדה, כי אף חבר לא הבין אותה. השיבוץ קומם אותי ואפילו הפחיד... אבל קיבלתי את הדין – ונכונה לי הפתעה נעימה. אט אט נוצר בינינו קשר של הבנה והקשבה וכשביקרתי בחדרה נדהמתי מהספרייה העשירה והיא גילתה לי שלפני שהגיעה לקיבוץ הייתה מאיירת ספרי ילדים.*" כנראה ששם, בחדרה של הכובסת מגבע, חיידק האומנות המשיך לקנן בה.

פוריה (מימין), בהשראת צילום של עתיקות פוריה

בשנת 1939 חוה חברה לקבוצת ההכשרה שלה בזיכרון יעקב ולאחר זמן קצר הם עברו להקים את פוריה, שבה פגשה את אברהם לייבטונג, והזוג נישא ב- 1943. בחלוף שלוש שנים, חוה, אברהם ובתם תרצה עברו לייסד עם קבוצתם את קיבוץ אלומות, חוה השתלבה בעבודה ברפת ומאוד נהנתה. עם התפרקות הקיבוץ ב- 1968, המשפחה הגיעה לרמות השבים כדי להתגורר בסמוך לאימה של חוה שהתאלמנה ארבע שנים קודם. חוה התחילה לגדל ירקות ועבדה בלול של הוריה ובלול שעמד בחצר ביתם.

אברמל'ה רוחץ כלים, פחם על ניר

ילדים משחקים, אקריליק על בד

המקהלה, תבליט חמר

בחזרתה לרמות השבים חוה הצטרפה למקהלה בכפר מל"ל ולימים שרה במקהלה של מרדכי אשכנזי ז"ל, שהתגורר בישוב. בתקופה זו היא שבה לתחביבה הישן, לציור. וכך כתבה בספרה: "*התחלתי ללכת לשיעורי רישום וציור וציירתי, וציירתי וציירתי. לראשונה מזה שנים רבות לא פחדתי 'מה יגידו'. עשיתי מה שהרגשתי שנכון לי לעשות – וההרגשה הייתה נפלאה. למדתי ציור אצל מוטי מזרחי וכשהתחלתי לצייר באופן חופשי, הייתי באה אליו מידי פעם להערכה ולביקורת. ועם האוכל... בא התיאבון. ביקשתי ללמוד בבית ספר 'אבני', אך מפאת גילי (כמעט 60) לא קיבלו אותי*". חוה אהבה לצייר טבע מהתבוננות ולשלב בו דמיון רב, היא נהנתה לצייר דיוקנאות של בני משפחה ובעלי חיים כמו תרנגולות וחתולים.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

חוה בחדר העבודה עם כמה מציוריה

הנכדות של חוה, אקריליק על בד

ציוריה מתאפיינים בשמחה, אופטימיות, תנועה ועיגולים. מרביתם נצבעו בצבעים אקריליים, כשהצבעים האהובים עליה, אדום וכחול, שולבו במרבית ציוריה. היא נהגה לומר, "אם יש בציור נקודה אדומה, הוא שלם!"

תרנגולות, אקריליק על בד

זיכרונות מטיול הזוג בשוויץ, אקריליק על בד

על הפיסול והתחריטים כתבה בספרה: "*הגעתי לפיסול כשהרגשתי רוויה מהציור. למדתי את היסודות אצל נורה כוכבי משפיים ופיסלתי אצלה עד לפטירתה. עם הפיסול המשכתי עד שזה כבר לא התאים לידיים שלי, אז חזרתי לציור. הציור הוא דרך הביטוי שלי שממלאת אותי ומעשירה את עולמי. נכדתי, שרון, שעובדת בסדנת הדפסים בקיבוץ כברי, לימדה אותי כיצד להכין תחריטים... וכל נכדיי וניניי קיבלו תמונות לתלות מעל למיטתם*".

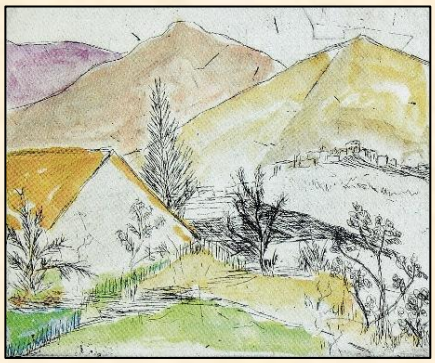

שניים מהתחריטים שחוה הכינה לנכדיה ולניניה

תרצה הוסיפה: חוה הכינה תיאטרון בובות מעץ, שכלל מסגרת ושתי דלתות לכל אחד מנכדיה, סמוך להולדת ילדו הבבור. את הדלתות עיטרה בציורים מבחוץ ומבפנים.

alon.ramot.hashavim@gmail.com

להלן שלושה מפסלי החמר שיצרה:

גלגל, מוצב עדיין בחצר הבית

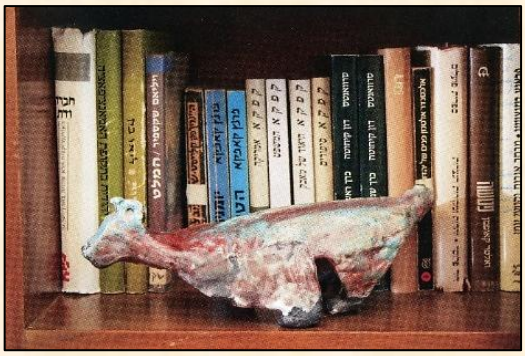

פרה יושבת

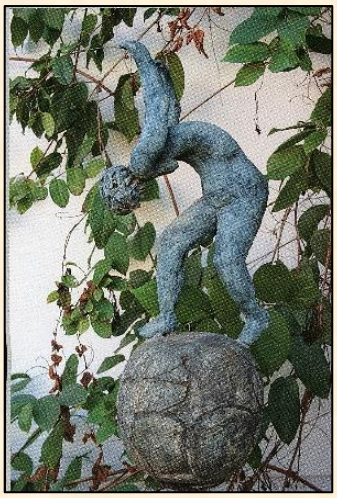

דמות בתנועה

נינים של חוה בהפעלת תיאטרון בובות שהכינה, חנוכה 2010, צילמו: מרים ודן ליפשיץ

ביוזמת חתנה יעקב (פיקו) פרנס, עבודותיה הוצגו בתערוכה בישוב בשנת 2014, במהלך סוף שבוע אחד, בחדר חוגים, סמוך לבית העם, ששימש קודם לכן את הנוער.

בתערוכה, 2014, צילמו מרים ודן ליפשיץ

וכך סיכמה חוה את פעילותה האומנותית בספרה האוטוביוגרפי: "*ההנאה שלי בחיים בנוסף לציור ולמוסיקה מגיעה מנכדי, משפחתי וחברינו... איננני מצטערת על שום דבר שעשיתי, רק תוהה מה היה קורה לו הייתי מתחילה לעסוק באמנות בגיל צעיר יותר... אני שלמה ושמחה עם הבחירות שלי – ועם הדרך שבה בנינו את חיינו.*"

חוה נפטרה בשנת 2016 ונטמנה בבית העלמין בכפר.

אנו מבקשים להודות למשפחה שאפשרה לתושבי הישוב, הוותיקים והחדשים, להיחשף לאומנות המגוונת שחוה יצרה ברמות השבים בבגרותה.

הכתבה מתבססת על הספר האוטוביוגרפי של חוה 'לנצור בלב חלום' שכתבה מיכל שלו והודפס בשנת 2006, ועל מידע שהתקבל מהבנות תרצה פרנס, מרים ליפשיץ ואסתר כנעני. התמונות נסרקו מהאלבום 'נופי הבית שלי, חוה לייבטונג' שצילמו דן ליפשיץ ואריה פלדי (2010), אלא אם צוין אחרת.

איסוף המידע ועריכה: תמר ישר

alon.ramot.hashavim@gmail.com

נופי רמות השבים

דב נהר

תצפית ממרפסת "מלון ברנדייס", רחוב בית השמש

רוצים להישאר מעודכנים ? הצטרפו לקבוצת הווטסאפ לתושבים

קישור להצטרפות>>

https://chat.whatsapp.com/CHwBjdnGGIJ1wh6wfh7We5

הקבוצה סגורה לתושבי רמות השבים בלבד לצורך קבלת הודעות ופרסומים מטעם הוועד והמועצה

רק מנהלי הקבוצה יוכלו לשלוח הודעות, אין אפשרות להגיב בפורום רחב

עלון הכפר יוצא לאור מטעם ועדת העלון

שחבריה הם תושבים מתנדבים ובסיוע הוועד המקומי.

הפקה, עריכה לשונית ועיצוב גרפי: גונן ישר ואריאלה גסמן

alon.ramot.hashavim@gmail.com